

Sygn. akt XVII AmA 55/21

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2022 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

z udziałem zainteresowanych:

B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w K.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

B. G.

M. N.

J. R.

A. K.

I. S. (1)

I. S. (2)

o zawarcie porozumienia ograniczającego konkurencję

na odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 30 grudnia 2020 r., Nr (...)

postanawia:

1. odrzucić odwołanie;

2. zwrócić ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1000 zł (jeden tysiąc złotych) uiszczoną tytułem opłaty od odwołania.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmA 55/21

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z dnia 30 grudnia 2020 r., Nr (...)

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 3 ust. 1 i art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za praktykę ograniczającą konkurencję na krajowym rynku świadczenia usług fitness w klubach udział:

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), z wyłączeniem czynienia ustaleń ze (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w D.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.);

(...) sp. z o.o. SKA z siedzibą we W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w D.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w K., z wyłączeniem czynienia ustaleń ze (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W., z wyłączeniem czynienia ustaleń z B. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.;

w porozumieniu w rozumieniu art. 4 pkt. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a zarazem w porozumieniu lub praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, polegających na podziale rynku, co stanowi naruszenie art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie

wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakazał:

(i) B. G. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...);

(ii) (...) S.A. z siedzibą w W.;

((...)) (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.);

zaniechanie praktyki, o której mowa w pkt. I sentencji, w zakresie, w jakim nie została ona zaniechana.

Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu naruszenia zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji, nałożył na:

(i) B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) karę pieniężną w wysokości **167 569,64 zł** (słownie: sto sześćdziesiąt siedem tysięcy pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych i sześćdziesiąt cztery grosze), płatną do budżetu państwa;

(ii) (...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **26 915 218,36 zł** (słownie: dwadzieścia sześć milionów dziewięćset pięćdziesiąt tysięcy dwieście osiemnaście złotych i trzydzieści sześć groszy), płatną do budżetu państwa;

((...)) (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. karę pieniężną w wysokości **3 015 592,17 zł** (słownie: trzy miliony pięćdziesiąt tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt dwa złote i siedemnaście groszy), płatną do budżetu państwa;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.) karę pieniężną w wysokości **1 748,74 zł** (słownie: tysiąc siedemset czterdzieści osiem złotych i siedemdziesiąt cztery grosze), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt. 1 i 2 w związku z art. 113c oraz art. 89a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu naruszenia zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji, nałożył na:

(i) (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **31 045,34 zł** (słownie: trzydzieści jeden tysięcy czterdzieści pięć złotych i trzydzieści cztery grosze), płatną do budżetu państwa;

(...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **1 504 490,93 zł** (słownie: jeden milion pięćset cztery tysiące czterysta dziewięćdziesiąt złotych i dziewięćdziesiąt trzy grosze), płatną do budżetu państwa;

(...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **40 275,82 zł** (słownie: czterdzieści tysięcy dwieście siedemdziesiąt pięć złotych i osiemdziesiąt dwa grosze), płatną do budżetu państwa;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **143 104,81 zł** (słownie: sto czterdzieści trzy tysiące sto cztery złote i osiemdziesiąt jeden groszy), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że B. G. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że A. K. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że M. N. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że J. R. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że I. S. (2) przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w D. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że I. S. (1) przez swoje umyślne zaniechanie dopuściła do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. V sentencji decyzji, nałożył na B. G. karę pieniężną w wysokości 161 000,00 zł (słownie: sto sześćdziesiąt jeden tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. VI sentencji decyzji, nałożył na A. K. karę pieniężną w wysokości 302 500,00 zł (słownie: trzysta dwa tysiące pięćset złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 w związku z art. 113c i 113j oraz art. 89a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

w zakresie, o którym mowa w pkt. VII sentencji decyzji, nałożył na M. N. karę pieniężną w wysokości 77 000,00 zł (słownie: siedemdziesiąt siedem tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. VIII sentencji decyzji, nałożył na J. R. karę pieniężną w wysokości 40 800,00 zł (słownie: czterdzieści tysięcy osiemset złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. IX sentencji decyzji, nałożył na I. S. (2) karę pieniężną w wysokości 90 000,00 zł (słownie: dziewięćdziesiąt tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. X sentencji decyzji, nałożył na I. S. (1) karę pieniężną w wysokości 125 000,00 zł (słownie: sto dwadzieścia pięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. SKA z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. SKA z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim

postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 77 ust. 1 oraz art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz na podstawie art. 263 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów obciążył kosztami postępowania antymonopolowego następujące podmioty:

(i) (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

B. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) – 226,10 zł (słownie: dwieście dwadzieścia sześć złotych i dziesięć groszy);

(...) S.A. z siedzibą w W. – 674,40 zł (słownie: sześćset siedemdziesiąt cztery złote i czterdzieści groszy);

(...) S.A. z siedzibą w W. – 278,80 zł (słownie: dwieście siedemdziesiąt osiem złotych i osiemdziesiąt groszy);

(...) S.A. z siedzibą w W. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

(...) sp. z o.o. z siedzibą w K. – 243,10 zł (słownie: dwieście czterdzieści trzy złote i dziesięć groszy);

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

B. G. – 211,70 zł (słownie: dwieście jedenaście złotych i siedemdziesiąt groszy);

A. K. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

M. N. – 197,40 zł (słownie: sto dziewięćdziesiąt siedem złotych i czterdzieści groszy);

J. R. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

I. S. (2) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

I. S. (1) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

i zobowiązał do uiszczenia tych kosztów na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) S.A. z siedzibą w W. zaskarżając ją w części, tj.:

1. co do pkt. I Decyzji - w całości w zakresie, w jakim Prezes UOKiK uznał, że wskazane w tym punkcie Decyzji podmioty brały udział w porozumieniu] w rozumieniu art. 4 pkt 5) Ustawy, a zarazem w porozumieniu lub praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: „TFUE”), mającym polegać na podziale rynku, co stanowi naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 3) Ustawy i art. 101 ust. 1 lit. c) TFUE;
2. co do pkt. II Decyzji - w pkt (ii), tj. w części dotyczącej (...), której Prezes UOKiK nakazał zaniechanie praktyki polegającej na podziale rynku, w zakresie w jakim nie została ona zaniechana;
3. co do pkt. III Decyzji - w pkt (ii), tj. w części dotyczącej (...) na którą Prezes UOKiK nałożył karę pieniężną w wysokości 26.915.218,36 zł;
4. co do pkt XXXIII Decyzji - w pkt (iii), tj. w części dotyczącej (...), którą Prezes UOKiK obciążył kosztami postępowania antymonopolowego w wysokości 674,40 zł.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji:

- W zakresie pkt. I Decyzji:

- 1) **nieważność Decyzji, z uwagi na jej wydanie z rażącym naruszeniem prawa (art. 156 § 1 pkt 2) kpa), z powodu naruszenia art. 11 ust. 3 i 4 Rozporządzenia 1/2003w zw. z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) oraz w zw. z art. 9 Konstytucji RP** polegającego na tym, że Prezes UOKiK nie przekazał organowi unijnemu streszczenia sprawy oraz projektu Decyzji, mimo iż zastosował w sprawie zakończonej wydaniem Decyzji prawo unijne, co powinno skutkować uznaniem, że Decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa;
- 2) naruszenie **art. 10 ust. 1 Ustawy oraz art. 107 kpa w zw. z art. 83 Ustawy** co polegało na niesprecyzowaniu w pkt. I sentencji Decyzji, na czym polegał zarzucany Spółce podział rynku oraz jakiego rynku podział ten rzekomo dotyczył;
- 3) **naruszenie art. 104 § 2 kpa w zw. z art. 83 Ustawy** poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i w konsekwencji wydanie Decyzji częściowej, z której nie wynika, by:
 - (a) jej rozstrzygnięcie oparte zostało na podstawie art. 104 § 2 kpa, co powoduje, że niejasny, w kontekście przedmiotu prowadzonego postępowania antymonopolowego przeciwko Spółce, jest zakres przedmiotowy Decyzji, a w konsekwencji zakres res iudicata;
 - (b) Prezes UOKiK uzasadnił możliwość wydania decyzji częściowej;

(c) Prezes UOKiK ustalił w wydanej Decyzji termin zakończenia postępowania w pozostałym zakresie, tj. w zakresie nie rozstrzygniętym Decyzją,

co doprowadziło do wydania Decyzji z naruszeniem prawa, w tym art. 7, 8 i 77 kpa;

4) **naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 3) Ustawy oraz art. 101 ust. 1 lit. c) TFUE** polegające na błędnej wykładni i zastosowaniu tych przepisów w sposób, który doprowadził do uznania, że rzekome porozumienie miało charakter Jednolity i ciągły”, a także na błędnej wykładni i zastosowaniu tych przepisów, w sytuacji gdy zgromadzony materiał dowodowy wskazuje wprost na inny zakres podmiotowy, przedmiotowy i czasowy rzekomego porozumienia (a właściwie rzekomych porozumień);

5) **naruszenie art. 6 w zw. z art. 4 pkt 9) Ustawy oraz art. 101 TFUE** polegające na przyjęciu błędnej definicji rynku właściwego, na którym, na skutek działań zarzuconych m.in. (...), miało dojść do ograniczenia konkurencji, a w konsekwencji bezpodstawne ustalenie, że zarzucona Spółce anty konkurencyjna praktyka ma wpływ na handel między Państwami Członkowskimi UE;

6) **naruszenie art. 101 ust. 1 TFUE w zw. z art. 101 ust. 1 lit. c) TFUE** polegające na błędnym zastosowaniu tych przepisów oraz uznaniu, że rzekome porozumienie podziałowe miało co najmniej potencjalny i odczuwalny wpływ na handel między Państwami Członkowskimi UE;

7) **naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 3) w zw. z art. 106 ust. 1 pkt 1) i 2) Ustawy w zw. z art. 101 ust. 1 lit. c) TFUE w zw. z art. 42 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z art. 49 ust. 1 Karty Praw Podstawowych UE w zw. z art. 7 ust. 1 EKPC, jak również naruszenie art. 6 kpa w zw. z art. 83 Ustawy i art. 7 Konstytucji RP** polegające na przypisaniu przez Prezesa UOKiK odpowiedzialności (...), (...) oraz (...) (dalej łącznie jako: „**Podmioty ukarane**”), w sytuacji gdy w prawie polskim (oraz w prawie unijnym) nie jest dopuszczalne przypisanie odpowiedzialności za naruszenie zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję osobie, która w żaden sposób w nim nie uczestniczyła, lecz była zależna od rzekomego bezpośredniego sprawcy naruszenia i działała na tym samym rynku właściwym produktowo, co rzekomy bezpośredni sprawca naruszenia;

8) **naruszenie art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 84 Ustawy oraz art. 7 kpa w zw. z art. 83 Ustawy** polegające na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego, co z kolei skutkowało błędami w ustalonym stanie faktycznym i błędnym uznaniu, że:

(a) (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz (...), (...) oraz (...) brały udział w rzekomym stwierdzonym przez organ porozumieniu i w konsekwencji niezasadne przypisanie ww. przedsiębiorcom odpowiedzialności za naruszenie art. 6 ust. 1 pkt

3) Ustawy oraz art. 101 ust. 1 lit. c) TFUE, tj. z naruszeniem zasady jednego organizmu gospodarczego obowiązującej na gruncie polskiego i unijnego prawa konkurencji;

(b) (...), (...), (...), (...), (...) i (...) są stronami porozumienia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3) Ustawy oraz art. 101 ust. 1 lit. c) TFUE pomimo braku dowodów, że ww. przedsiębiorcy brali udział w rzekomym porozumieniu ograniczającym konkurencję;

(c) rzekome porozumienie w zakresie stwierdzonym przez Prezesa UOKiK miało potencjalny i odczuwalny wpływ na handel między Państwami Członkowskimi UE, w sytuacji gdy zgromadzony materiał dowodowy bezsprzecznie wskazuje, że potencjalnego wpływu porozumienie to nie miało, a jeśli nawet ewentualnie miało, to nie można go scharakteryzować jako większy niż nieznacznym (oznacza to, że wpływ ten nie był odczuwalny);

(d) powód był liderem i koordynatorem rzekomego porozumienia, nakłaniał (...) i (...) do udziału w podziale rynku, wywierał presję na sieć (...) co do dzielenia rynku z siecią (...), w sytuacji gdy wszechstronna analiza całego materiału dowodowego jednoznacznie wskazuje, że to M. N. (jako prezes zarządu spółki (...)) był liderem

rzekomego porozumienia oraz koordynował jego działalność, a rzekome nakłanianie czy wywieranie presji do udziału w porozumieniu były próbami łagodzenia konfliktów wybuchających pomiędzy sieciami klubów fitness, w które (...) był zaangażowany finansowo lub udziałowo, podejmowanymi przez powoda tylko w celu ochrony swoich interesów, w tym (planowanych) inwestycji kapitałowych;

(e) powód dopuścił się rzekomego naruszenia przepisów prawa w sposób umyślny, podczas gdy całość materiału dowodowego wskazuje, że jeśli w ogóle doszło do naruszenia przepisów, to (...) nie obejmował tego swoim zamiarem, choćby ewentualnym, bowiem nie chciał działać w sposób sprzeczny z prawem oraz nie przewidywał, że czynione kontakty podziałowe mogły być sprzeczne z prawem;

9) ***naruszenie art. 10 ust. 1 Ustawy w zw. z art. 93 Ustawy w brzmieniu obowiązującym przed dniem 18 stycznia 2015 r. oraz w zw. z art. 5 ustawy z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy - Kodeks postępowania cywilnego*** poprzez wydanie Decyzji stwierdzającej stosowanie praktyki ograniczającej konkurencję przez (...), (...), (...), (...) oraz (...) pomimo niedopuszczalności wydania takiego rozstrzygnięcia z uwagi na przedawnienie ścigania zarzucanej tym spółkom praktyki;

- W zakresie pkt. II Decyzji:

10) ***naruszenie art. 10 ust. 1 Ustawy oraz art. 107 kpa w zw. z art. 83 Ustawy*** poprzez niesprecyzowanie w pkt. II sentencji Decyzji zakresu nakładanego na Spółkę obowiązku zaniechania zarzucanej powodowi praktyki ograniczającej konkurencję;

- W zakresie pkt. III Decyzji:

11) ***naruszenie art. 106 ust. 1 pkt 1) i 2) Ustawy*** poprzez bezpodstawne nałożenie na Spółkę kary pieniężnej w rezultacie nieprawidłowego uznania, że zachowanie (...) stanowiło sprzeczny z prawem konkurencji podział rynku;

12) ***naruszenie art. 106 ust. 1 pkt 1) i 2) Ustawy*** polegające na jego błędnym zastosowaniu oraz nałożeniu na powoda jednej kary pieniężnej stanowiącej sumę kar jednostkowych nałożonych za własne działanie (...) i nałożonych na nią za działanie poprzedników prawnych, podczas gdy odpowiedzialność na podstawie przepisów Ustawy ma charakter quasi-kamy i osobisty, do wskazanej odpowiedzialności mają bezpośrednie zastosowanie standardy prawnokame, a przepisy polskiego prawa nie dają podstawy do przypisania kary następcy prawnemu za ewentualne naruszenie przepisów Ustawy dokonane przez jego poprzednika prawnego;

13) ***naruszenie art. 106 ust. 1 pkt 1) i 2) Ustawy w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, a także art. 6 EKPC i art. 45 Konstytucji RP*** poprzez nałożenie przez Prezesa UOKiK na Spółkę nieproporcjonalnie wysokiej kary pieniężnej, w sposób wprost sprzeczny z wytycznymi, do których przestrzegania przy wymierzaniu kar pieniężnych organ się zobowiązał;

14) ***naruszenie art. 106 ust. 1 pkt 1) Ustawy w zw. z art. III ust. 4 pkt 1) lit. a), b) i d) Ustawy*** polegające na błędnym zastosowaniu tych przepisów oraz uznaniu, że powód pełnił rolę lidera rzekomego porozumienia podziałowego, koordynatora jego działalności, nakłaniał (...) i (...) do udziału w podziale rynku, wywierał presję na sieć (...) co do dzielenia rynku z siecią (...), jak również, że dopuścił się naruszenia przepisów prawa w sposób umyślny;

15) ***naruszenie art. 106 ust. 1 pkt 1) Ustawy w zw. z art. III ust. 4 pkt 1) Ustawy*** polegające na błędnym zastosowaniu tych przepisów i uznaniu przez organ, że okolicznościami obciążającymi powoda są: organizacja spotkania „ (...) między sieciami (...) i (...) oraz między sieciami (...) i (...) ”, a także nakłanianie sieci (...) do kontaktów oraz wymiany informacji z siecią (...), w sytuacji gdy katalog okoliczności obciążających wskazany w art. III ust. 4 pkt 1) Ustawy ma charakter zamknięty i ww. okoliczności w nim się nie mieszczą;

16) **naruszenie art. 106 ust. 1 pkt 2) Ustawy** polegające na błędnym zastosowaniu tego przepisu jako jednej z podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej, w sytuacji gdy rzekome porozumienie podziałowe nie miało wpływu na handel, a zatem nie doszło do naruszenia przepisów prawa unijnego (art. 101 ust. 1 lit. c) TFUE).

Odwołujący wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie następujących dowodów:

1. z dokumentów dołączonych do niniejszego odwołania, w postaci:

- odpisu pełnego z KRS spółki (...) sp. z o.o. (obecnie (...) sp, z o.o.) w celu wykazania, od kiedy powód sprawował kontrolę nad tą spółką.

W oparciu o podniesione zarzuty i załączone dowody Odwołujący wniósł o:

1) uchylenie Decyzji w całości z uwagi na wydanie Decyzji z rażącym naruszeniem prawa, którego nie da się konwalidować na etapie postępowania odwoławczego;

- ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku:

2) uchylenie Decyzji w pkt. I podpunkt (i), (iv), (vii), (ix), (xi), (xii) i (xiv), w pkt. II podpunkt (ii), w pkt. III podpunkt (ii) oraz w pkt. XXXIII podpunkt (iii);

- ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku:

3) zmianę Decyzji w pkt. III podpunkt (ii) sentencji poprzez obniżenie kary pieniężnej nałożonej na powoda do kwoty nie wyższej niż 1.000,- (jeden tysiąc) złotych.

Ponadto, niezależnie od powyższego, Odwołujący wniósł **o zasądzenie** od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, **według spisu kosztów**, który zostanie złożony na rozprawie, a w razie jego niezłożenia, według norm przepisanych, przy czym w każdym wypadku **kosztów zastępstwa procesowego według 6-krotności stawki minimalnej** ze względu na znaczny wkład pełnomocników powoda w wyjaśnienie sprawy i ze względu na wartość przedmiotu sprawy, a co najmniej w wysokości przewyższającej stawkę minimalną, zgodnie z § 15 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800) wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, w którym te koszty zostaną zasądzone, do dnia zapłaty.

Odwołujący wniósł ponadto o:

1) rozpoznanie sprawy na rozprawie (art. 148¹ § 3 kpc) i jednocześnie przeprowadzenie rozprawy przy drzwiach zamkniętych, na podstawie art. 153 § 1¹ kpc, z uwagi na konieczność ochrony tajemnic przedsiębiorstwa powoda;

2) rozpoznanie sprawy także w razie nieobecności powoda na rozprawie (art. 177 § 1 pkt 5 kpc);

3) odstąpienie od wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego (art. 205⁴ § 3 kpc);

4) a w razie wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego (art. 205⁴ § 1 kpc), o zwolnienie strony powodowej od obowiązku osobistego stawiennictwa na posiedzeniu przygotowawczym (art. 205⁴ § 3 kpc).

Odwołujący wskazał również, że:

1) jedyną drogą odwoławczą od Decyzji jest niniejsze Odwołanie rozpoznawane przez Sąd; w związku z tym do niniejszego Odwołania nie ma zastosowania wymóg wskazania, czy powód podjął próbę polubownego rozwiązania sporu;

2) z daleko posuniętej ostrożności wskazujemy adres poczty elektronicznej (...) jednakże w celu uchylenia jakichkolwiek wątpliwości w tym zakresie oświadczamy, że powód nie wyraża zgody na doręczanie mu pism drogą elektroniczną (art. 132 § 1³ kpc); w przypadku uznania przez Sąd, że w niniejszej sprawie istnieje obowiązek podania adresu poczty elektronicznej powoda i że nie jest wystarczające podanie adresu poczty elektronicznej pełnomocników powoda, jako adres poczty elektronicznej powoda wskazujemy adres: (...)

Powód zaprzeczył jednocześnie wszystkim faktom i twierdzeniom pozwanego, których wyraźnie nie przyznał i oponuje wobec ewentualnego uznania za przyznane jakichkolwiek faktów i twierdzeń, o których się wprost nie wypowiedział.

W odpowiedzi na Odwołanie pozwany Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniósł o:

I. oddalenie odwołania w całości;

II. zobowiązanie Powoda do udzielenia na żądanie Sądu informacji o tym, czy zwracał się do Komisji Europejskiej w jakiegokolwiek formie, w sprawie notyfikowania przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów projektu decyzji (...) z dnia 30 grudnia 2021 r., a jeżeli tak to kiedy i jaką otrzymał odpowiedź;

III. przeprowadzenie dowodu z wiadomości e-mail z dnia 30 listopada 2020 r., Nadawca: A. B. (KE); Adresat: J. P. (UOKiK); Temat: (...);

IV. w razie wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego, o zwolnienie strony pozwanej od obowiązku osobistego stawiennictwa na posiedzeniu przygotowawczym (art. 205⁵ § 3 k.p.c.);

V. rozpoznanie sprawy na rozprawie;

VI. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów procesu (w tym kosztów zastępstwa procesowego) według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie zainteresowani: (...) spółka akcyjna z siedzibą w W., (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wnieśli o odrzucenie, względnie o oddalenie, odwołania z 3 lutego 2021 r. w części, w jakiej zmierza ono do uchylenia pkt IV oraz pkt XXXIII pkt (i), (iv), (v) i (vi) decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr (...) z 30 grudnia 2020 r. ze względu na brak interesu prawnego (...) S.A. w zaskarżeniu pkt IV oraz pkt XXXIII pkt (i), (iv), (v) i (vi) Decyzji.

Zainteresowani wnieśli ponadto o:

1) rozpoznanie sprawy na rozprawie oraz przeprowadzenie rozprawy przy drzwiach zamkniętych w celu zapewnienia ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa (...) S.A., (...) sp. z o.o., (...) S.A. i (...) sp. z o.o.

2) zasądzenie od (...) S.A. na rzecz (...) S.A., (...) sp. z o.o., (...) S.A. i (...) sp. z o.o. kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył co następuje.

Odwołanie podlega odrzuceniu.

Przedmiotowa decyzja dotyczy podziału rynku, na którym działają kluby fitness, w tym ostatnim ze wskazanych wyżej wymiarów, tj. w związku z decyzjami, które podejmowane były przez niektóre podmioty sektora fitness przy doborze lokalizacji pod kluby. W związku z tymi działaniami Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął 22 czerwca 2018 r. postępowanie antymonopolowe z uwagi na podejrzenie, że podmioty, które stały się stronami tego postępowania, naruszyły reguły konkurencji określone w art. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii

Europejskiej poprzez uczestnictwo w porozumieniu podziałowym dotyczącym otwierania klubów fitness. Niniejsza decyzja dotyczy pkt. 1 postanowienia o wszczęciu postępowania z 22 czerwca 2018 r. Decyzją Prezes Urzędu stwierdził, że w okresie od najpóźniej 2012 do przynajmniej 2017 r. między niektórymi sieciami fitness funkcjonującymi w Polsce (w związku z których działalnością wszczęte zostało postępowanie) wykształciła się praktyka, w ramach której ustalano miejsca otwarcia klubów fitness oraz wymieniano się informacjami na temat dostępnych lub budzących zainteresowanie danych sieci lokalizacji pod kluby fitness.

Zgodnie z treścią art. 479²⁸ § 2 k.p.c. odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu wnosi się za jego pośrednictwem do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

Doręczenie zaskarżonej decyzji nastąpiło powodowi w dniu 4 stycznia 2021 r. i od tego dnia rozpoczął bieg miesięczny termin na złożenie odwołania do Sądu za pośrednictwem Prezesa UOKiK.

Termin do wniesienia odwołania upływał bezskutecznie dnia 4 lutego 2021 r.

Przesyłka pocztowa z odwołaniem została doręczona Prezesowi UOKiK od zaskarżonej decyzji z dnia 30 grudnia 2020 r., Nr (...) przez powoda w dniu 05.02.2021 r.

W myśl art. 112 k.c. termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było – w ostatnim dniu tego miesiąca.

Skoro zatem, zgodnie z unormowaniem art. 112 k.c., miesięczny termin do złożenia odwołania od decyzji Prezesa UOKiK określony w art. 479²⁸ § 2 KPC upłynął powodowi bezskutecznie z końcem dnia 4 lutego 2021 r. to ten środek zaskarżenia wniesiony do Prezesa UOKiK w dniu 05 lutego 2021 r. podlegał odrzuceniu na podstawie art. 479^{31a} § 2 KPC jako złożony po upływie terminu do dokonania tej czynności.

Dodatkowo wskazania wymaga, że przesyłka nadana została poprzez kuriera (k. 160) i wpłynęła do organu regulacyjnego 5 lutego 2021 r. (prezentata, k. 160). Termin do wniesienia pisma uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce Poczty Polskiej. Jakkolwiek została dołączona nalepka adresowa (k. 249), jednakże brak jest koperty przesyłki nadanej do URE, zatem datą wskazującą na wpływ do URE jest data prezentaty umieszczona na pierwszej stronie odwołania od zaskarżonej decyzji, tj. dzień 5 lutego 2021 r., a nie dzień wynikający ze wskazanego wyżej art. 112 k.c.

Ponieważ w niniejszej sprawie odwołanie zostało wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, należało orzec jak w sentencji.

Ponadto, stosownie do treści art. 79 ust. 1 pkt 1b ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U z 2020 r. poz. 755), koniecznym jest dokonanie zwrotu stronie powodowej kwoty 1000 zł uiszczonej tytułem opłaty od odwołania.

SSO Bogdan Gierzyński